

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 119**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Taromina kommer mig allt i ögonen, den jag läste ditt brev jag är nu optimistiskt försäkt, så nog trodde jag, att gossen skulle på löpande administration så pass länge som din mamma. Det var ju det mesta, som man kunde vänta hoppas på, och det hade ju ej varit för mycket begär. Ja han kommer sig kanske nu med, men det är förfärligt att föreställa sig och vänta. Det är ett sådant där fall, där det är bäst att ge allt förlorat så blir man nöjd att ha lyngfröet. Du läser väl nu om chirepanan och alla de stora förhoppningarna. Jag undrar hur värdelessen skulle gestalta sig om detta kommer bort. Vet du, att den där art, af mensligt släkte, paralytisk gerravale, som nu är så vanligt alltid kommer af syfilis? Det är sällan som Fröding liden och Per Staaf hade det och Palmson har i väl också och Troligens den där Karben ute i Halmöven. Bara ovetligt slände, fast låtarna kunna konstera att hålla de halvdöda skuggorna vid lif. Men angående sjukdomen är bara hufvudet och naturligt tycker det. Måga det glömt har jag aldrig hört make till, han borde kunna bli bra, om man bara förstod saken. Vore det en riktig sjukdom, skulle det väl finnas någon mer än han ^{man hade den} ja jag skrifver bara de mest, men jag tycker inte om att stå inför något ohjälpligt. Men du förstår att jag inte ser att en sjukdom som är dödad och vanlig, då vet man naturligt, men för ett sådant här tillfälligt fall kan man ju ej veta om det ej finns hjälp. Det gäller bara att hitta på den. Ja, det var nog bra, att vi ej vore på Skarlands resa. Jag hade nog glömt mig åt att vi skulle på landet lugnt och fredligt, men om jag kan vara dig till tröst i sorgen, så är det också bra. Det kom ett brev från Daniel i går, att han fått ett nytt bebud och det var tal om att inackordera Lovina hos henne i vinter - jag tycker allt, att faster är så gnyfligt dum, om hon gör det, men hon gör det nog. Kanst du att Anna skall dö. Ja de på väl skulle om de vilja, men jag tror väl ej det blir något af.

Jag går nu till en sällsamhet och tänker på Poppertoch hattask. Nu kom Gera för att hämta mig. Hon är så lycklig, ty hon får reparera mig glasveranda och måtning utväsligt af hela huset. Farväl till kärning på söndag hoppas jag. Din Selma. Helst din mamma.

1842
The first year for the first time
I have had a report of my
children's interests of the first
of the year.